

New Hope Lutheran Church

189 Regent St.
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

705-673-2933

email: office@nhlc.ca

website: nhlc.ca

face book: New Hope Lutheran Church

Pastori:

Rev. Charles Nolting

phone: 705-920-3573 email: pcn@nhlc.ca

11.10.2020

19. sunnuntai helluntaista

Rakkauden kaksoiskäsky

Esirukouksissamme:

Norma, Fred, Pentti, Esme, Martha.

Kastettu Kirian Otto Rautiainen

Tracy & Simo Rautiainen

Ke 14.10

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St.**

Su 18.10

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 14.00 Engl. jp **Regent St.**

Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.

Päivän psalmi Ps. 119:1 – 8

¹ Onnellisia ovat ne, joiden vaellus on nuhteetonta, ne, jotka seuraavat Herran lakia.

² Onnellisia ne, jotka pitävät hänen liittonsa ja koko sydämestään kysyvät hänen tahtoaan,

³ ne, jotka eivät tee vääryyttä vaan kulkevat hänen teitään.

⁴ Sinä olet antanut säädöksesi tarkoin noudatettaviksi.

⁵ Kunpa kulkuni olisi vakaa, kunpa aina seuraisin sinun määräyksiäsi!

⁶ Kun pidän käskysi silmiäni edessä, en joudu häpeään.

⁷ Vilpittömin sydämin minä kiitän sinua, kun opin tuntemaan oikeamieliset päätöksesi.

⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi – älä koskaan minua hylkää!

1. Lukukappale: 5. Moos. 10:12 – 13

¹² Kuulkaa siis, israelilaiset! Herra, teidän Jumalanne, ei vaadi teiltä muuta kuin sen, että pelkätte häntä, että aina vaellatte hänen teitään, että rakastatte häntä ja palvelette häntä koko sydämestänne ja koko sielustanne ¹³ ja että tarkoin noudatatte hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä teille annan. Kun tämän teette, te menestytte.

2. lukukappale: 1. Joh. 2:15 – 17

¹⁵ Älkää rakastako maailmaa, älkää sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaudella ei ole hänessä sijaa. ¹⁶ Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin halut,

silmien pyyteet ja mahtaileva elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä. ¹⁷ Ja maailma himoineen katoaa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

Rukous:

Rakas taivaallinen Isä, sinä olet antanut meille pyhät käskysi

elämän omaksi laiksi. Ilman apuasi emme kuitenkaan taivu tahtosi eikä meistä ole täyttämään rakkautesi lakia.

Pyydämme Pyhää Henkeäsi oppaaksi, että rakastaisimme sinua yli kaiken ja löytäisimme tien lähimmäisen luo.

Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden.

Kastettu

Taivaallinen Isä. Me kiitämme sinua uuden elämän ihmeestä ja kasteen lahjasta. Siunaa Kirian Otto Rautiainen, joka kasteessa on otettu Kristuksen omaksi ja seurakunnan yhteyteen. Anna seurakunnan olla hänelle Vapahtajan sylinä ja hengellisenä kasvupaikkana. Auta hänen vanhempiaan ja kummejaan rakastamaan häntä ja luomaan hänelle turvallinen koti.

Saarna

Mark. 12: 28-34

Muuan lainopettaja oli seurannut heidän väittelyään ja huomannut, miten hyvän vastauksen Jeesus saddukeuksille antoi. Hän

tuli nyt Jeesuksen luo ja kysyi: ”Mikä käsky on kaikkein tärkein?” Jeesus vastasi: ”Tärkein on tämä: ’Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, on ainoa Herra. Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi.’ Toinen on tämä: ’Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’ Näitä suurempaa käskyä ei ole.”

Lainopettaja sanoi hänelle: ”Oikein, opettaja! Totta puhuit, kun sanoit, että Herra on ainoa Jumala, ei ole muita kuin hän. Ja kun rakastaa häntä koko sydäimestään, kaikella ymmärryksellään ja kaikella voimallaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, se on enemmän kuin polttouhrit ja kaikki muut uhrit.” Jeesus näki, että hän vastasi viisaasti, ja sanoi hänelle: ”Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.”

Seppo Apajalahden saarna Loviisassa 2014

Rakkaat kristityt!

Milloin nauroit viimeksi? Mistä olet iloinnut viimeksi? Milloin viimeksi pysähdyit ihastelemaan, maisemaa, kukkia, ystävän kasvoja, syksyn väriloistoa? Milloin huomasit viimeksi, että elämässäsi on yllin kyllin kaikkea hyvää ja kaunista?

Toivon, että nuo kysymykset ovat sinulle aivan itsestään selviä ja pystyt niihin mielessäsi vastaamaan sen kummemmin miettimättä.

Toivon, että maailma näyttäytyy sinulle

tulvillaan mahdollisuuksia, tulvillaan kauneutta, elämää ja iloa.

Toivon, että sinulla on ystäviä, joiden kanssa voit aika ajoin nauraa.

Ilo kumpuaa useimmiten kyvystä nähdä ja kuulla mitä ympärillä tapahtuu. Elämänilo kertoo asenteesta elämään. Elämänilo kertoo herkkyydestä suhteessa elämään ja sen ilmiöihin.

On toki niin, että joskus elämän vastoinkäymiset käyvät sellaisella paineella päälle, että katoaa kyky nähdä – ja ilo katoaa. Useimmiten ei kyse ole siitä – ilon menettämisen syy löytyy omasta mielestä.

Tänään kuultu evankeliumi sisältää hyvin tutun rakkauden kaksoiskäskyn: ”Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

Noissa sanoissa on kristillisen elämänasenteen ydin.

Rakkauden luonteeseen kuuluu herkkyys. Rakastava kuuntelee toista hyvin herkällä korvalla ja huomaa usein pienenkin muutoksen ilmeissä tai olemuksessa.

Tällaiselle rakkauden herkkyydelle on olemassa esteitä – eihän se nimittäin ole ihan tavallista. Ensimmäinen näistä rakkauden esteistä on uskomus. Meidän uskomuksemme säätelevät hyvin vahvasti kykyämme kuulla ja nähdä ihmiset ja asiat aidosti. Ennakkoluulot sumentavat näkökyvyn ja tekevät korvamme kuuroiksi. Omat ajatukset ja oletukset pistävät meidät näkemään olemattomia ja kuulemaan sellaista, mitä kukaan ei sanonut.

On aivan sama, ovatko ennakkoluulomme myönteisiä vai kielteisiä – ne estävät meitä rakastamasta – ja olemasta herkkiä toisillemme. Jos haluat rakastaa – jos haluat ottaa vakavasti sen Jumalan käskyn, jonka äärellä tänään olemme – silloin kannattaa pysähtyä pohtimaan omia uskomuksia ja ennakkoluuloja, joita me kohdistamme toisiimme.

Leimat, joita toisiimme lyömme, ovat aina vaarallisia ja loukkaavia. Näin, jopa silloin kun nuo leimat ovat sisällöltään eri tavoin imartelevia – ne estävät aidon ja avoimen kohtaamisen.

Toinen rakkauden este, herkkyyden este on riippuvaisuus. Aina kun ripustaudumme toiseen ihmiseen, johonkin asiaan – se estää meitä rakastamasta. Tarvitseminen ja rakastaminen ovat kaksi eri asiaa. Ne ovat kaksi aivan eri asiaa. Ripustautumisessa ei ole tilaa – rakkaudessa tilaa on aina yllin kyllin. Miten riippuvuus syntyy ja kehittyy? Ensin ihastumme johonkin, syntyy yhteys tai halu. Se voi syntyä suhteessa tavaraan, henkilöön, keuhuihin. Sen jälkeen syntyy vahva halu pitää tuosta hyvästä ja miellyttävästä kiinni. Ja lopulta syntyy uskomus, etten voi olla onnellinen ilman tuota uutta autoa, venettä, puhelinta, koira tai ihmistä niin ihan mitä vain... hyvät ystävät, riippuvuudella ei ole mitään tekemistä rakkauden kanssa. Se on suorastaan sen vastakohta. Riippuvuudessa ei ole tilaa – se sulkee näkökentän. Rakkaus avaa

koko maailman silmien eteen – se antaa tilaa hengittää.

Jumalan maailman rikkaus ja kauneus on ympärilläsi – mutta näet vain sen, mitä sinulla ei ole.

Herkkyys ja rakastettavuus säilyy vain niillä ihmisillä, jotka ovat voineet pysyä riippumattomina.

Jos haluat riippuvuuksestasi eroon – on ne ensin tunnettava. Eräs tapa tunnistaa omia riippuvuuksiaan on vastata kysymykseen: Mitä ilman en tule toimeen? Vastaus kertoo, mikä on sinun vankilasi. Ja jo pelkkä tunnistaminen auttaa – silloin alkaa mielessä tapahtua jotain. Olet ehkä huomannut, että tämä minun saarnani on varsin kiusallinen. On se sitä ainakin minulle itselleni. Se herättää kiusallisia ajatuksia ja muuttaa tuon niin kauniin käskyn- ”Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” – vaikeaksi ja vaativaksi. Ja sitähan tuo käsky on. Se on sitä – vaikka sen tähtäimenä on ilo ja vapautuminen.

Lopuksi haluan vaihtaa näkökulmaa.

Rakkauden kaksoiskäsky on Kristuksen käsky, se on Jumalan antama käsky. Jumalan, joka itse on rakkaus.

Uskon niin, että Jumalan rakkaus meitä kohtaan on ennakkoluulotonta, herkkää. Hän ei lyö leimoja – niin kuin Kristus ei lyönyt leimoja, vaan kohtasi kaikenlaisia ihmisiä aidosti. Hän näki ihmisten hädän, sairaudet, syyllisyydet, muiden antamat leimat – ja rakasti. Auttoi. Armahti.

Rakkaus syntyy aina rakkaudesta. Lepääminen Jumalan rakkaudessa – synnyttää rakkautta hänen luomaansa maailmaa kohtaan ja ihmisiä kohtaan.